

Forfatter: Møller, Poul Martin

Titel: Udrag fra Skrifter i Udvalg

Citation: Møller, Poul Martin: "Skrifter i Udvalg", i Møller, Poul Martin: *Skrifter i Udvalg*, udg. af HANS BRIX ; SOPH. MICHAËLIS ; CARL S. PETERSEN ; POUL TUXEN , 1930, s. VIII.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-moeller01val-shoot-idm140426999898688/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Skrifter i Udvalg

sidste Digtning og Tænkning kan vel være den nylig nævnte Verslinje af »Revue« med »Tankens Ørn og Gravens Urner«. Men for Livsstrømmen i hans hele Forfatterskab og Personlighed gælder Slutningsstroferne af Digtet »En Rekonvalescent« i »Scener i Rosenborg Have«:

Som Løvet, der paa Bøgen grønner,
Fra Moderstammen har sin Saft,
Saa drager hver af Støvets Sønner
Af en usynlig Rod sin Kraft.

Ja Livet blusser, Livet daaner,
Snart er man Ørn, snart er man Kryb,
Alt som os mer og mindre laaner
Hint Livets rige Kilde-Dyb.

Endelig staar Poul Møller i Midten af den danske Litteratur, forstaaet som et Kulturorgan, derved at han i endnu højere Grad end J. L. Heiberg af Naturen er fortrolig med baade Versets og Prosaens Sprog, og at han ligesom han har baade det digteriske og det videnskabelige Foredrag til sin Raadighed. Han er ikke Digter af Profession eller Forsker af Fag. Han er Humanist og har som Redskab Humanismens dobbelte Serør af Digt og Tanke. Et Udtryk herfor er de Aforismer eller »Strøtanker«, som han skrev, først i Ensomheden paa Kinarejsen og siden paa alle Stadier af sit Forfatterskab. Vistnok er en Del af dem af fagligt, filologisk og filosofisk Indhold. Men Flertallet er psykologiske Iagttagelser af Menneskelivet. Og de har alle den samme Retning, det samme Formaal: at blotte Besdraget i Menneskenaturen, at paavise Spillet mellem det naturlige og det tilgjorte i Sjælelivets Ytringer. De skulde give Stof til en Undersøgelse af »Affek-

VIII